

במה מדליקין פרק שני שבת

לֹא.

עין משפט
נור מצוה

שְׁחַמּוֹדָה זה את זה. דיבר
הַמְּכֻמָּה מפומוק
בְּמִקְוֹס תְּמֵלֵךְ (כֶּלֶב מִלְעָד דָּבָר ו. ו. ט. ס.):
אֲמָנוֹת זה בְּדָר וְרוּעָם. מפומוק
צִוְּרוּלְמַי שְׁמִימָנִין צְמִי
בְּשֻׁלְמָס וּוּעָם:

שאלה יש לישואו אל שאן לבני שאן של כלים סגולות אל בני שאלה גדרה של מפני מה ראיון שלם חותם פקוח היל והמתין שעה אחת חור ואמר מי כאן היל ממי כאן היל נחטף ויצא לקראותו אמר לו בני מה אתה מבקש אל בני שאלה יש לישואו אל מפני מה עיניהם של חומודין תרומות אמר לו בני שאלה גדרה של מפני שדרין בין החולות היל והמתין שעה אחת חור ואמר מי כאן היל מי כאן היל נחטף ויצא לקראותו אל בני מה אתה מבקש אל בני שאלה יש לישואו אל מפני מה רגילים של אפרקים ורכבות אל בני שאלה גדרה של מפני מה שדרין בין בצעי הימים אמר לו שאלות שיש לך לישואו אל שאלת שאלת מפני מה רגילים ושב לפניו אל כל שאלות שיש לך לישואו אל אמר אני אין אתה הוא הל שקרון אויך נשיין ישראאל אל מפני מה אל מפני שאברדי על דרכך רבו כמותך בישראל אל בני מפני מה אל מפני שאברדי על דרכך ומאות וזה אל חור והורקן כדי הוא היל שתכבד על ידו ד' מאות וזה וד' מאות וזה והלל לא יקרים: ת' ר' מעשה בנכרי אחד שבא לפני היל שתלמודני תורה שבכתב גער בו והוציאו בינויה בא לפני היל יומא קמא אל א'ב נ' ר' מהר אפק לה' אל והוא אתמול לא אמרת לי היכי אל לאו עלי דידי קא סמכת דעת פה נמי סמוך עלי: שב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאלי אל נירני ע' מעתלמודני כל התורה כולה בשאנו עמד על רגל אחת דחפו באמות הבניין שבידיו בא לפניו היל גניידה אמר לו רעלך סני לחברך לא העביר זוז הדיא כל תורה כולה ואיך פרושה הוא ול גמור: שב מעשה בנכרי אחד שהוו עובר אהורי בית המדרש ושם עיון קול סופר שהו אמר יולה הבנדים אשר עישו החושן ואפור אמר הילו למי אמרו לו לבון גדר אמר אותו אמר ליה מקרה והיל גניידה אל כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיים וחומר בעצמו ואתגיר שביב שישיומיין כהן גדור בא לפני שמאלי אמר ליה גניידה על מנת שתשתמען כהן גדור דחפו באמות הבניין שבידיו אמר ליה מקרה והיל גניידה אל כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיים ובכורי ישראל להם ³ בני בכורי ישראל כתיב עליהם וכמה בא לפני שמאלי אל אפי' על רוד מלך ישראל נשא אויה גור להיות כהן גדור והיל כתיב בתורה והיל היל נטה ונתקד אהבה שאהבת קרא לאם נזחן ¹⁰ נזחן לך ברכות על ראשך שהקרבעני תחת נספי השכינה לילים נזרונו שלשתן למוקם אחד אמרו קפדרנו של שמאלי בקשה לטורדרן ענותנו של היל קרבענו תחת נספי השכינה: אמר ר' ל' מאיש ששותה חכמת ורעת גו' אמונה והסדר ורעים עתיק זה סדר מועד חסן והסדר ג' וזה סדר קדושים ורעת זה סדר טהרות ואפ' ייראת ה' היא אויזו אמר רבא אם לו ¹¹ נישאה ¹² נויתה באמונה קבעת עתים לתורה עסקת בפ' ר' צפית לישועה בכר ואפ' ה' אי יראת ה' היא אויזו אין'ai לא משל לאדם שאמר לשלוחו העלה זו ¹³ אל עירכת לי בהן קב חומוטן אל לאו אל מוטב אם לא העליה: תנא דבי של תבואה ואינו חושש: אמר רבכה בר רב הונא כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת

מסורת הש"ס

(ג) עמי מושך יתומות קוטב: ד"ה
רשף ור' ר' (ב) [רכבתה של
ומצ'ין], (ג) עמי מושך פסאדרין
ו. ר' ר' (ה) עמי מושך קוטבן מ-
ד"ה [לענין], (ז) לא סץ לדיין
מלכלה, (ט) [מטטה מ-
פסאדרין] (ק): נוכחות מ-
פנסטרין גז גזירות כו]

גלוון השם

לעוי רשות